

izhaja vsaki torek in soboto. Ako pade na ta dneva praznik, dan poprej.

Uredništvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“, ulica Vetturini št. 9, kamor je naslavljaliti pisma.

Nefrankirana pisma

se ne sprejemajo, enako se ne uvažujejo pisma brez podpisa.

Rokopisi

dopisov se ne vračajo.

stane na leto 10 K, za pol leta 5 K, za četrt leta 2-50.

Upraviništvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“ ulica Vetturini št. 9.

Za oglase

se plačuje od četverstopne peti vrste po 14 vin., za večkratni natis primeren popust.

Posamezne številke

stanejo 8 vin. in se prodajajo v raznih goriških trafikah.

GORICA

Št. 60.

V Gorici, v soboto dne 30. julija 1910.

Leto XII.

Kobilice in Gabrščekova „Soča“.

„Soča“ je prinesla v št. 81, 82 in 84 uvodni članek naslovljen „Kobilice in klerikalci“. Dosledno bi morali mi nasloviti naš članek „Kobilice in liberalci“, toda, ker je vže splošno znano — to pravijo namreč goriški liberalci sami — da se ne sme identifikovati mnenja liberalcev z onim Gabrščkovo „Sočo“, nočemo delati krivice niti našim nasprotnikom, nočemo njih klicati na odgovor zaradi „Sočine“ pisave in se držimo rajši pravega krivca t. j. Gabrščkove „Soče“ same.

Gospode liberalce, posebno one treznejše, prosimo pa, naj pazljivo čitajo naša stvarna izvajanja, naj jih primerjajo s „Sočinimi“ in naj končno objektivno sodijo, se je li „Soči“ v njenem dolgem zagovoru posrečilo očistiti se obdolžitve, da je v člankih „Kobilice na Krasu“ vedoma pisala neresnico ter: 1. z zlobnim zavijanjem resničnih dogodkov trdila, da je sploh splavala za letos po vodi akcija za pokončevanje kobilic; 2. da je z zlobnim tajejenjem in pačenjem neopovržljivih dejstev očitala poslancem S. L. S., deželnemu odboru in posebno kraškemu poslancu dr. Stepančiču, da niso resno mislili z akcijo glede pokončevanja kobilic na Krasu, da so se samo s Kraševci norčevali in da so oni krivi če se ni vršila akcija potom direktnega lovenja in usmrtenja kobilic.

Namen našega članka je v prvi vrsti, da na podlagi popolnoma konkretnega in jasnega slučaja, ki se ne nudi ravno vsaki dan, svetu dokažemo, kakšnih sredstev se „Soča“ poslužuje, da bi oslepila one svojih v stvari nepodučenih čitateljev, ki žalibog ne berejo družega nego „Sočo“, ne da bi se pri tem sramovala, da jo drugi čitatelji, in med njimi priprosti kmetje — v našem slučaju „Kraševci“, zasmeljujejo.

Gre se nam pa tudi za to, da zmaga pravica nad krivico, da svet razvidi kdo zasleduje pravico, kdo se za njo bojuje in da se ne omalovažuje navajanjem izmišljenih in zvitihih dejstev trud poslancev S. L. S. za dobrobit našega kmeta.

Držeč se reka „qui bene distinguit, bene docet“ ali — da bo tudi „Soča“ ki menda ni študirala latinsko, razumela — „kdor natančno razločuje, dobro podučuje“, smo razločno navedli česar dolžimo „Sočo“, in se bomo tudi v svojih izvajanjih, kolikor bo mogoče, držali navedanega reka.

Konečno bomo gospodom liberalcem na Goriškem namignili, da je skrajni čas še predno odbije 12. ura, da ne trpè več, da jih bo „Gabrščekova Soča“ vodila ali bolje rečeno terorizirala, da bo netila neslogo med strankama in naj skrbè, da ne bo iz večinom pretiranih nazorov ene osebe vse izpodkopavala in razdirala, kar bi bilo, odnosno kar je po mnenju velike večine Slovencev na Goriškem za narod koristno in prepotrebno.

Po teh uvodnih besedah preidemo k stvari — ad rem.

Pazljivemu opazovalcu gotovo ni izbegnilo in mu je še v spominu, da je bila „Soča“ med zadnjim zasedanjem deželnega zbora nekam vsa osupnjena radi uspešnega delovanja poslancev S. L. S., o kojih je popred vedno pre-rokovala in pisarila, da ne bodo kmetu nič pomagali. Posebno se je pa opazilo, da jo hode v oči čvrsti nastop „vrlega“ kraškega poslanca Stepančiča v vprašanju glede akcije za pokončevanje kobilic na Krasu in je takrat dosledno o njegovem tozadevnem „ginljivem“ govoru molčala kakor grob.

Bistremu opazovalcu bil je takoj „Sočin“ namen prozoren. Ona si je mislila takrat meseca februarja, s sklepom dež. zbora glede akcije proti kobilicam imeli so poslanci S. L. S. lep uspeh, za to je najpametnejše, da o tem manj kot mogoče svet zve. Tega molčanja končno „Soči“ tudi ne zamerimo, kajti preveč bi od nje zahtevali, ako bi hoteli, da piše tudi o tem, kar bi utegnili ugled S. L. S. povečati, njeni stranki pa škodovati.

Mi nočemo v svoji skrupuloznosti in pravicoljubnosti „Soči“ oporekati, da bi ne bila pisala morda koj početkoma t. j. meseca marca, aprila in početkom meseca maja, v dobri veri, kajti takrat se je še mislilo, da bi se utegnile kobilice v obilnem številu pojaviti in tudi v onem času objavljeno poročilo kemičnega poskuševališča v Gorici o lanskem

pokončevanju kobilic je utegnilo spod-bujati k temu naziranju.

Toda to opravičevanje nikakor ne more veljati za ono kar je „Soča“ pisala in apodiktčno trdila koncem meseca maja, meseca junija in julija, ko je narava sama ovrгла vsa prejšnja domnevanja in ko je bilo dognano — kar se ne da oporekati, odnosno celo vtajiti, ker more to svedočiti enoglasno celi Kras, da z malimi izjemami letos v smislu nameravane akcije ni kobilic na Krasu.

„Soča“ se sklicuje v svojem opravičevalnem zagovoru na informacije, koje je baje dobila koncem maja meseca s „Komenščine“ in s „Sežanščine“. Toda v poročilu s Komenščine se čita: „da je letos po Krasu manj kobilic negolani“ in v onem s „Sežanščine“: „Za sedaj se ne more konstatirati množine kobilic; zdi se nam, da jih je moglo vreme začetkom maja uničiti.“

Gospoda liberalci sodite vi, bi li smela služiti in sploh bi li mogla služiti slična poročila, in to v času, ko se je vže v obče govorilo, da kobilic na Krasu ni, resnemu listu za dovoljno podlago, za infamna, vnebovprijoča očitavanja, napadanja in hujskanja proti poslancem, proti stranki in celo proti deželnemu odboru in sicer proti zadnjemu, ker ni izvršil v svojej velikej previdnosti pred časom celotne, dragocene, za pokončevanje kobilic na Krasu namenjene akcije?

(Pride še)

Italijani v Avstriji in drugod.

Ni skoraj dneva, da se ne bi doznalo o kakih zanimivostih iz vrst italijanskih irredentistov. V najnovšem času pa so se vršile res take nečuvne reči, da vsak ostrmi in se vpraša, ali so to res avstrijski podaniki, ki imajo še pogum zahtevati od ravno iste države, proti kateri gojijo tako sovraštvo, še narodne pridobitve.

Spominjamo se tu irredentovske demonstracije proti Njegovemu Veličanstvu torpedovki povodom irredentov-

skega izleta iz Rade, Zadra in Trsta v Koper. Nadalje vsikliklji proti državi, petje Garibaldijeve himne pač niso fakta, ki bi priporočevala Italijane pri naši vladi, ki pa je, kakor se zdi, slepa in gluha za vse te reči.

Samo malo dni pozneje pa so prenesli prizorišče za protiaustrijske demonstracije v Rim, kjer so na najjasnejši način pokazali, kako simpatijo gojijo z bersaglieri in kako mislijo o državi, v kateri živijo. Da, še celo italijansko vojno ministerstvo ni odobrilo takega počenjanja in je odredilo preiskavo pri tistem bersaglierskem polku v Rimu, kojega vojašnico so si tržaški izletniki šli ogledat in koder jih je ves častniški zbor, na čelu mu polkovnik in zraven tega še general Bertinati peljal v muzej, kjer so zbrane trofeje o „zmagah“ proti Avstriji.

Ozrimo se malo bliže in oglejmo si kopersko razstavo. Dozdaj ni bila v razstavi še obešena nobena avstrijska ali vsaj ena cesarska zastava.

Precej pri vhodu zapaziš beneškega leva, ne pa kakor bi bilo pričakovati, avstrijskega orla.

Na celi razstavi zaman iščeš sliko ali kip našega cesarja. Zato so pa imeli začetkom Garibaldija. Ko je pa prišel namestnik, so se vendar nekoliko zbal in so tega svojega junaka spravili v stranišče.

Zdaj pa odprimo katalog istrske razložbe. Tam stoji na strani 63, št. 295: Stener Maria, Muggia, gaopittura, Dante con le 5 provincie — Stener M., Milje, slika iz barvastih igel. Dante s 5 provincijami. Slika je taka: Dantejeva glava, okoli glave napis Tu Duca, Tu Signore, Tu Maestro. Dante gleda na levo, kjer sta prva dva verza omenjene tercine v XIV. spevu „Inferna“, pod verzi pa grbi in imena pokrajin: Gorizia, Trento, Dalmazia, Trieste, Istria. „Ker me je ljubezen do rodne grude prevzela, sem zbral razsuto listje: Gorico, Trident, Dalmacijo, Trst in Istro“. Izborna! Tretjega verza: „In vrnil sem to listje (te pokrajine), žalostni materi Italiji“ seveda ni na sliki, kar stori sliko še bolj značilno. Pripravljalni odbor je sliko odklonil — v seji — potem pa pripustil; izvedelo se pa je, da jo je bil na papirju odklonil le zato, da bi vzbudila še več pažnje.

Bog ne daj, da slepec izpregleda.

Bolgarski: Aleks Kostantinov.

(Dalje.)

Jedva je bila napočila zora, pa vstane ded Petko, pretegne se, vzame torbico in zopet jame premikati utrujene noge... Ali je daleč, aga, do Carigrada?... Daleč je, ded, daleč!... Mnogo je prešel, še malo je ostalo... Bedni starec napne zadnje moči in stopa naprej. Minul je še dan, dva, pet dni, pa zagleda starec, da švigne železnica tam poleg njega in se izgubi v daljavi. Eh, da ima pe-neze, bi kmalu videl dete in bi se ga razveselil... Ali ded je siromak, pa ne more plačati železnice... Minula sta dva dneva... „Ali je daleč, aga, do Carigrada?“ — „Blizu je, ded, blizu, še pol dneva hoda!“ — „Bog te živi,

aga, za dobro besedo!“ odgovori ded Petko in osrčen radi te bližave, jame hoditi bolj naglo in naposled pride pred mesto. Ded Petko je ves utrujen, ali sen ga vendar se poloti. Malce zadrema, in glej, dete Slavko mu miglja pred očmi, tak, kot ga je videl na sliki z rmenimi gumbi; kar hoče ga objeti, pa — se stresne ter se prebudi. Zopet zadremuje, in glej, zopet vidi dete Slavka v krasni obleki z rmenimi gumbi in ti gumbi se svetijo, bleščijo... smejo se, vsi gumbi se smejo... ne, ne smejo se, ali cvenkajo kot zvonci, mnogo, mnogo zvoncev... videti so oblaki prahu in v prahu zvonci, zvonci... in ded leti za zvonci, tudi seljani tečejo za njim in vpijejo heej, heej!... Teče ded in hoče doteči zvonce, ali izpodtakne se ob kupček žoltih gumbov, ali gumbi se razletijo in jamejo breneti in se smejati. — Stresne se ded Petko, vzbudi se, zora je jedva napočila, a okolu njega po polji cela čreda ovnov, ki so zvonili z zvonci in blejali. Starec vstane, vzame

torbico, prekriža se in za nekaj časa vstopi v še speče velikansko mesto. Tam vidi odprto kavarno, sluga v šlapah poliva tlak in ga pometa pred vrati, med vrtnimi kolibami, po katerih so bili posedli nekakovi zgodnji stari Turki... Oglasi se ded Petko ter jim vošči dobro jutro: „Sabah hair olsan!“ „Allah raza olsun!“ odgovore starci in napravijo prostor našemu potniku. Jamejo se razgovarjati: Kaj in odkod... In ded Petko jim pove, da je došel k sinu, ki je vrstnik konzulu v nekem konzulatu. Turki ga pohvalijo, da je vzgojil takega otroka in mu naročijo kavo. Ded izpije kavo, izpuši lulo duhana, in Turki mu dajo dečka, da ga pelje celo do konzulata...

Ded Petko vstopi v konzulat. Sluga ga pogleda prezirljivo, no, na posled se omeči, ko mu reče starec, da je oče Belokrvskega.

„Še spi, ded, moraš počakati še — reče sluga, Bolgar, ga pelje v vratarjevo sobo ter ga pogosti s čajem.

„Ali zakaj še spi, saj je že zdavno dan? Kaj, saj mari ni kaj bolan?“ — Vpraša starec stisnjenega srca.

„Ne, ni bolan, ded, zdrav je. Ali imenitniki spijo dolgo...“

„Kaj, ali je Slavko imeniten?“, vpraša ga ded Petko in srce mu zatrepeta radosti, razlije se mu čaj iz čaše in mu opari roko, ali na to ni gledal.

„Imenitnik je, ded, imenitnik. Blagor ti, da imaš takega sina.“

„Imeniten? He, he, he!“ — srce mu poskakuje radosti. „Ali vam pa ni govoril kaj o meni...?“

„Ne, ni govoril, ded, ne govori mnogo z nami. Opraviti ima samo s konzuli.“

„A tako? S konzuli? He, he, he!... Pa s pašo, ali tudi z njim?“, vpraša starec, pa se zveseli že naprej dobrega odgovora.

(Konec pride.)

„Società Ginnastica“, telovadno društvo iz Poreča je izložilo v Kopru več stvari, ki niso v katalogu. Katere so te stvari? Srebrni iavorvenec, ki ga je dobilo društvo maja meseca (ko se je že otvorila razstava v Kopru) v Genovi, zraven pa trikoloro, potem pa mali kip s podpisom: Dono di S. A. R. il duca di Genova — Dar Nj. Kralj. Visokosti vojvode genovskega. — Ta dar je dobilo društvo maja v Genovi pri proslavljanju Garibaldijeve ekspedicije.

Pia Derin Marsich je razstavila nekaj slik, ki jih tudi ni v katalogu, a zraven slik je uvezla:

„Cara Italia!... Dove già libertade e fiorita... Non c'è cor, che non batta per te!“

po slovensko:

„Draga Italija!... V kateri sloboda cvete... ni ga srca, ki ne bi bilo za Te!“

In še mnogo, mnogo takih reči se opaža v tej razstavi.

Toleranca naše vlade je res občudovanja vredna, a laški listi imajo še brezobraznost, to vlado napadati, da jim še več ne dovoli. Kaj hočejo-li? Mogoče hegemonijo v Avstriji? Bolje bi ti listi storili, ako bi se ozrli malo po svetu, kjer se tudi nahajajo Italijani pod tujo državo. Tu nam pride ravno prav članek, ki ga je objavil „Corriere d'Italia“ dne 8. julija t. l., v katerem opisuje članek kako se godi Italijanom pod francosko vlado v Tunisu.

Iz onega članka posnamemo sledeče:

1. Pretrgani so popolnoma vsi dogovori, torej morajo Italijani absolutno priznati izvršeni čin. 2. Zmanjšali so se za mnogo stari trgovinski in carinski privilegiji, katere je Italija uživala. 3. Podvreči se morajo izjemnim zakonom osebnega štatuta za italijanske podnike, zato toraj tudi policijskemu nadzorstvu in temu sledeči zmožnosti sumaričnega izgnanstva vsakega individualu. 4. Vezane so jim roke in noge glede ustanovitve italijanskih učnih zavodov, tako da ne morejo ustanoviti niti ene šole več. One, katere imajo sedaj, so natančno protokolirane, nadalje so izključeni pri podelitvi podpor od kmetijskega fonda; imajo prikrajšane pravice pri izvršitvi ribarske obrti; prepovedani so jim javni shodi in skupščine; izključeni so pri sodelovanju pri javnih prireditvah; prepovedano jim je kupovati lastnino neke turške dobrodelne družbe; Italijani se ne sprejemajo v odvetniški svet, ako so si pridobili za odvetnika potrebne zmožnosti na italijanskih vseučiliščih; konečno se upirajo Francozi priznati v italijanskem liceju v Tunisu dovršene študije kot zadostne za vsprejem na francoskih univerzah. —

Francozi prav dobro poznajo te naredbe, ali niti na misel jim ne pride, da bi temu odpomogli. Ravno nasprotno, oni se s tem še celo ponašajo.

Iz neke polemiki med nekim italijanskim in francoskim časnikom iz Tunisa je posneti, kako stališče zavzemljejo Francozi v italijanskem vprašanju v Tunisu. Pisalo se je o ustanovitvi šol v Tunisu. Italijanski časopis je ternalo pomanjkanju italijanskih šol v tej koloniji in se je zavzemal za pravico Italijanov, da bi ustanovili svoje šole. Francoski list je pa kratkomalo odrekal take pravice.

„Vine smete otvoriti drugih šol, ker nimate do tega nobene pravice (odkrite besede francoskega lista „Franc-Parleur“); počakajte, da otvorimo svoje šole in vi se jih boste lahko posluževali.“

Kaj hočete torej še?

Francoski „Franc-Parleur“ opravičuje gori navedeni stavek s tem, da pravi, „da bilo neodpušljivo in nesposobno, če bi se dovolilo, da bi se vsi Italijani izobraževali; med tem ko se tega Francozom ne dovoli, bi se oni na-

hajali v slabših razmerah kakor Italijani.“

Brez komentarja...

Henrik Corradini je potem v nekem članku, polnem patrijotične mrznje, v listu „Mazzocco“ popisal te razmere ter ožigosal Italijo, ker ni v njej našlo odmeva to jakobinsko zasledovanje, ki je inspirirano od francoske vlade. Pisatelj pravi, da je organiziran, in traja še vedno grd manever, ki ga v poslednjih vrsticah navedemo.

V rudnikih, pri železniških zgradbah in pri enakih delih se ne plača italijanskemu delavcu z denarjem, ampak z nekakimi markami. Ko pride dan plače dobivajo ti ljudje take marke ali pa „bons“, ki imajo veljavo le v teh podjetjih in njih prodajalnah. V teh prodajalnah pa imajo ti podjetniki svoje ljudi, ki brezvestno odirajo italijanske delavce.

O vsem tem je pa francoska vlada prav dobro informirana! Pa je tudi naravno, da molči. Henrik Corradini našteva potem še mnogo takih in enakih slučajev iz katerih se lahko razvidi, da namerava francoska udušiti italijanstvo vseh tamošnjih slojev, nižjih kakor višjih, ki skušajo vzdrževati in braniti zvezo z materno domovino (madre patria).

O teh razmerah so naši italijanski listi gotovo tudi tako dobro informirani kakor francoska vlada a pametno molčijo, da ne bi njih čitatelji prišli na to, da se jim v Avstriji še predobro godi. Nismo brez smotra uporabili besedo predobro; kajti če se pomisli, kaj vse uganjajo ti ljudje proti Avstriji in da jim ta še hoče dati vseučilišče, dalje, da jim je ta dala za koprsko razstavo, ki se je zlorabila za protiavtstrijsko demonstracijo, 20.000 K, da jim je podžavila italijansko srednjo šolo v Pulju in da dovoljuje gonilni moči irredente „Legi Nazionale“ ustanavljanje brezštevila šol v tujem — slovanskem, — ozemlju se pač lahko reče, da se jim niti v njih „madre patria“ ne bi moglo bolje goditi kot pri nas. Kako bi pa bilo, če bi se naša država za vse dobrote, ki jih uživa od Italijanov, zahvalila z odredbami, ki bi bile francoskim enake?! Nehvaležneži!

Dopisi.

Dopis z dežele. Na delo za slovensko gimnazijo. — Slovensko učiteljsvo v deželi je sprejelo z veliko radostjo vest o nameravani ustanovitvi zasebne slov. gimnazije v Gorici, ker je pri sedanjih razmerah to edina pot, po kateri pridemo Slovenci v doglednem času do svojega sred. šolstva v Gorici. Učiteljsvo uvideva velikansko korist narodnega sred. šolstva z narodnega in gospodarskega stališča, a za razvoj našega ljudskega šolstva ima to še poseben pomen. Z razvojem slov. osrednjih šol se dvigne tudi veljava ljudske šole in učiteljski ugled med ljudstvom. Sedaj otrok iz ljudske šole ne more vstopiti v nemško gimnazijo; iti mora vsaj 1 leto v pripravnico — ponemčevalnico, kjer se mu vtepa v glavo samo nemščina in zopet nemščina na škodo vsem drugim predmetom, ki se — razun nekoliko računanja — povsem zanemarjajo. Odslej bo drugače; iz 4. razreda (oz. 4. šol. l.) prestopijo učenci lahko direktno v slov. gimnazijo in bodo v vseh predmetih veliko boljše podkovani kot oni, ki prihajajo sedaj iz pripravnic, ter bodo zato tudi boljše napredovali. Ljudska šola in učiteljsvo pa pridobi s tem veljavo in ugled med ljudstvom. Zato je naša dolžnost, da z vso vnemo podpiramo kuratorij; razven šolnikov sede v njem možje, ki so si že doslej pridobili neveljavih zaslug za slov. šolstvo v Gorici. Podpirajmo torej podjetje, poučujmo ljudstvo in pojdemo na roko posebno učencem, ki nameravajo vstopiti v slov. gimnazijo, če treba tudi s privatnim poučevanjem, ravnaje se po zlatem Gregorčičevem geslu: „Dolžan ni samó, kar velela mu stan...!“

Denarno res ne moremo veliko žrtvovati, toda pokažimo vsaj dobro voljo; sicer pa „Zrno do zrna!“ Pisec teh vrstic se zavezuje dajati po 20 K na leto, dokler ne bo šola podžavljena. Pokažimo, tovariši, da za narod čutimo in da smo pripravljeni po svojih močeh žrtvovati za prospeh slovenskega šolstva. Učitelj.

Iz Sosljana, dne 25. julija 1910. Danes popoldne so tukaj izstrelili velikansko mino. V to svrhu so porabili 17.000 kg smodnika. V mino so bile napeljene tri električne žice. Ta mina je največja, ki so jih do sedaj razstrelili. Količina razstreljenega materiala znaša 100.000 kubičnih metrov. — Ta kamnolom je last Jadranske družbe, ki ga je kupila od pokojnega Čecconija.

Iz kobarškega Kota. 25. julija (Izv. dop.). Naš občinski volivnik je zares nujno potreben korenite premembe posebno v tem pogledu, da se zagotovi pravočasna vršitev nove volitve po končani poslovni dobi vsakega starešinstva. Res je sicer, da bi morala po sedanjem občinskem volivniku okrajna glavarstva za to skrbeti, da noben občinski zastop ne raztegne svoje poslovne dobe čez določeni obrok; toda vsakdanja skušnja nas uči, da mnogi župani ob nebriznosti politične oblasti razpisujejo volitve, kadar hočejo in da delajo prav name-noma na to, da se ohranijo kolikor mogoče dolgo na občinskem krmilu. V Sedlu je tudi že maja meseca potekla doba sedanjemu občinskemu zastopu; a gospod župan, ki se baje prav dobro počuti na občinskem prestolu, je zbral starešine in namestnike, kolikor jih je doma, skupaj in v nezakoniti seji so mu njegovi kimovci prikimali, da se ima volitev novega starešinstva odložiti do jeseni, češ, da so sedaj volivci razkropljeni po svetu pri raznih podjetjih in da se še le v jeseni vrnejo domov. To je pa le pretveza za čisto neutemeljeno podajšanje sedanje občinske vlade; kajti nikdar ni toliko volivcev doma, ko o času poletnega poljskega dela in ravno sedaj bi bile lahko vse tri volivne skupščine dostojno zastopane pri volitvi. Toda županu kaže čakati do jeseni, ko bodo razgrajči doma, da bodo volitve živahnejše in se bode lažje ribarilo v — motni vodi.

Glavarstvo je po svoji dolžnosti sicer razveljavilo odlašalni starešinstveni sklep, a vse kaže, da županova trma užuga tudi glavarstveno oblast in ker je to sedanjem nedostatnem občinskem volivniku prav lahko mogoče, bilo bi ravno želeto, da se čimbrže v takem zmislu premeni občinski volivnik, da se za vselej zapreči samooblastno zavlacanje volitve občinskih zastopov. X.

Politični pregled.

Cesarjev 80. rojstni dan.

Dne 18. avgusta t. l. bode naš cesar obhajal svoj 80. rojstni dan. Obhajal ga bode v Ischl-u v krogu skoro cele cesarske družine. Ta dan bode v kapeli cesarske vile tiha sv. maša, katere se udeleži cesar in člani cesarske družine. Popoldne istega dne bo družinski obed, pri katerem bode prestolonaslednik nadvojvoda Fran Ferdinand v imenu cesarske družine imel nagovor na cesarja.

Na Dunaju pa se bode ta dan obdržala velika vojaška parada na Schmelz.

Prestolonaslednik nadvojvoda Fran Ferdinand

se udeleži letos pomorskih vaj naše vojne mornarice. Povabljen je pa tudi k velikim nemškim vojaškim vajam.

Dr. Weisskircher — bodoči ministerski predsednik.

Fevdalno-klerikalna korespondenca „Centrum“ poroča, da so dobili ob pri-liki dr. Weisskirchnerjevega obiska v Pragi vtisk, da je šel dr. Weisskirchner na Češko obiske delat le formalno kot

trgovinski minister, v resnici pa kot šef bodočega kabineta.

Bosanski deželni zbor.

Pri razpravi o proračunu za bogocastje in uk je izjavil sekcijski načelnik baron Pittner, da stavlja vlada kakor podlaglo za razdelitev proračunskih sredstev vedno le razmerje števila prebivalcev, ker se s tem načelom zavarujejo pravice manjšin. Vlada da bode upoštevala sklep odseka, vsled katerega se iz državnih sredstev ne bode vzdrževala nobena šola, na kateri se ne poučuje v srbsko-hrvatskem jeziku. — Zahtevo o enakem pouku v latinici in cirilici smatra kot popolnoma opravičeno in se bode nanjo ozirala pri izdaji novih šolskih knjig.

Bos.-deželni zbor proti tujcem.

„Reichspost“ poroča iz Sarajeva, da se med deželnimi poslanci opaža vedno večje nasprotstvo proti tujim uradnikom. — Zah-teva brisanje subvencij za deseterico šol v nemških kolonijah, oziroma da se te šole preosnujejo v srbsko-hrvatske. Jezuitski gimnazij v Travniku dobiva od vlade 80.000 kron podpore, a poslanci hočejo to svoto znižati na 16.000 K, dočim hočejo podporo za dve frančiskanski gimnaziji zvišati od 9.000 na 42.000 K. Stavljen je bil tudi predlog, da se bo smelo v Bosni in Hercegovini nameščati le domačine.

Priklopljenje Bosne in Hercegovine k Dalmaciji.

Glasilo dalmatinskega državnega poslanca Ivana Prodana prinaša vest, po kateri se priklopita baje Bosna in Hercegovina dalmatinskemu kraljestvu; in to bi se zgodilo že 18. avgusta t. l.

Darovi.

Za „Šolski Dom“

so plačali predsedništvu: Avgusta Pirjevec 5 K; Matilda Češčut 2 K; Milena Faganel 5 K; Jakončič Amalija 5 K; Irma Pirjevec 2 K; Jelka Dekleva 1 K; Lavra Dekleva 1 K; Ana Fistravec 2 K; Ana Bolko 2 K; Klementina Hrovatin 2 K; Eliza Makuc 2 K; Alice Kornmüller 2 K; Adela Pečenko 2 K; Josipina Žnideršič 2 K; Marija Tuma 5 K; Ana Dovgan 2 K; Klavžar M. 1 K; Hedviga Bežek 2 K; Rutar N. 2 K; Mimi Dominko 2 K; Ivanka Piki 2 K; Ana Suttner 5 K; Ana Cigoj 2 K; Ljudmila Braunizer 2 K; Antonija Jeretič 1 K; Josipina Fon 1 K; Marija Kos 2 K; Roza Kovačič 2 K; Oliva Legovich 2 K; Amalija Velikonja 2 K; Štefa Kinderčev 20 K; dr. Anton Gregorčič 20 K.

Mesečnino za junij so plačali gg.: Bežek Viktor, ravnatelj 5 K; Bitežnik Franc, vodja „Centr. posoj.“ 2 K; Bolko Leopold, veleposestnik 10 K; Breščak Anton, trgovec 2 K; dr. Karol Capuder, profesor 1 K; Cigoj Karol, deželni uradnik 3 K; Čebular Jakob, profesor 2 K; dr. Ivan Eržen, zobozdravnik 4 K; Finžger Franc, okrajni šolski nadzornik 4 K; Anton Fon, trgovec 2 K; Fon Josip, drž. poslanec 10 K; Fras Anton, šolski svetnik 5 K; Gvaiz Anton, profesor 2 K; Hedžet in Koritnik, trgovca 2 K; Hribar Teodor, trgovec 5 K; Ipavec Andrej, profesor 3 K; Kalin Ivan, deželni uradnik 2 K; dr. Ignac Kobal, stolni vikar 2 K; Kopač Jernej, trgevec 2 K; Leban Franc, vladni svetnik 2 K; dr. Josip Ličan, profesor bogoslovja 3 K; Mercina Ivan, vadnični učitelj 3 K; Novak Gustav, šolski svetnik 2 K; dr. Anton Papež, profesor 2 K; dr. Fran Pavletič, odvetnik 6 K; dr. Andr. Pavlica, profesor bogoslovja 5 K; dr. Josip Pavlin, profesor 2 K; Premrou Svetoslav, vodja „Goriške zveze“ 2 K; Rejec Ivan, prefekt 3 K; Fran Setničar, kancelist 2 K; Šantel Anton, šolski svetnik 5 K; Tabaj Andrej, keteht 2 K; Žnideršič Fran, profesor (za tri mesece) 9 K; Sedlaček Tomaž, upravnik „Narodne tiskarne“ 1 K.

Dalje gospe in gospodične: Finžger Gizela, okr. š. nadzornik 2 K; Havel Štefaniya, učiteljica 40 vin.; Hrovatin Antonija, nadučiteljica 2 K; Kopač Ma-

rija, svečarjeva 5 K; Papež Milena, profesorjeva 1 K; Pavletič Berta, odvetnikova 2 K; Šantel Avgusta, š. svetnika 1 K.

Došlo je našemu upravnistvu: Jos. Kosec, župnik Kamnje 20 K; Jos. Golja, župnik v p. v Solkanu za „Šol. Dom“ 5 K, ravno toliko za „Gregorčičev Dom“, za „Alojzijevešče“ in „Slov. sirotišče“.

Srčna hvala vsem dobrotnikom in prijateljem mladine ter njene krščanske in narodne vzgoje!

Domače in razne vesti.

Novo sv. mašo bode pel jutri ob 10. uri predp. v kapucinski cerkvi novomašnik č. o. Sartorij, kapucin, rodom iz Ljubljane. Pri slavnosti se zbere gotovo mnogo mestnega ljudstva. Omenjeno bodi, da bo cerkev bogato okrašena z zelenjem.

Dvorni svetnik grof Attems je nastopil v četrtek večtedenski dopust. Okrajno glavarstvo bo vodil za ta čas c. kr. namestništeni tajnik g. Gasser.

Imenovanja v sodni službi. Okrajni sodnik in sodnijski predstojnik v Bovcu Anton Bonne je imenovan okrajnim sodnikom v Gorici, sodnik Fran Vidmar v Ajdovščini okrajnim sodnikom in sodnijskim predstojnikom v Bovcu. Sodniki so imenovani avskultanti: Milan Zgombić za Poreč, Anton Cigoj za Tolmin, dr. Anton Medvež za Ajdovščino, dr. Evgen Vidulič za Motovun, dr. Humbert Petech in Peter Velčič za Pulo in dr. Edgar Cociancig za Koper.

„Soča“ je vsa iz sebe od veselja, ker ni imel vspeha vsklic, ki ga je vložil rihemberški župan g. Jožef Pavlica zoper rabsodbo ajdovske sodnije v svoji pravdi proti Leopoldu Kerševanu radi razžaljenja časti; pozabila pa je razložiti, da je bil tak izid pravde mogoč samo, ker jetudi goriška okrožna sodnija kakor ajdovska nepričakovano odklonila celo vrsto dokazil, po katerih bi se bila stvar pokazala v bistveno drugačni luči, in ker se je v važnih točkah zadovoljila s pričevanjem najhujših županovih nasprotnikov.

V takih razmerah se pač slabo podaja „Sočin“ vzklik: „Jasna so pota večne pravice! Vsako slabo dejanje se kaznuje že na tem svetu!“ — Kaj je „Soča“ že pozabila, koliko krat in kako je iskala po sodnijah zadoščenja svoji žaljeni časti? Zakaj ni „Soča“ takrat pisala, da se vsako slabo dejanje kaznuje že na tem svetu!? Ali morda tedaj pota večne pravice niso bila jasna!.....

Kar se pa tiče županovanja „klerikalcev“, bi se „Soči“ spodobil še temeljitejši molk; kajti če bi se odkrili vsi skrivni koti liberalnega županovanja po Slovenskem, je gotovo, da bi si morali vsi dostojni ljudje tiščati nosove tudi daleč na okrog po sosednih deželah.

Prismojenec v „Soči“ očita dornberškemu županstvu, da je dalo premalo (100 K) za slovensko zasebno gimnazijo. Naj pa da „Soča“ več, da ne bo krivice in da bo ravno zadosti. To so vam rovači ti liberalni lenuhi. Po eni strani strahujejo županstva, naj nič ne dajo za slovensko zasebno gimnazijo, po drugi strani pa napadajo tiste, ki ne dajo toliko, kolikor se njim zdi, da bi bilo prav. Stavimo počen groš, da bi „Soča“ dornberško županstvo surovo napadla, ako bi n. pr. dovolilo 500 K za zasebno slovensko gim-

nazijo. Tarnala bi o revščini in uboštvu občinarjev in o brezvestnosti klerikalcev, ki lupijo občinske blagajne za njih spekulativne namene. Tako bi pisala. In liberalni backi bi ji ploskali, kakor ji ploskajo sedaj, ko je rekla, da je dornberško starešinstvo dalo premalo. Ljudje, ki pišejo take oslarije v „Soči“, so hudo udarjeni, ali pa jim pušča vrh buče. Pri luni ali pri litru pišejo take reči. Pomilujmo „Sočine“ naročnike, ki se hranijo s poberki, ki jih vržejo iz sebe uredniki „Soče“, ko so najbolj v „ročcah“.

Kmetijski nadaljevalni tečaj za ljudskošolske učitelje Istre in Goriško-Gradišanske se vrši po naročilu ministrstva za uk in bogočastje od 25. julija do 28. avgusta t. l. na tukajšnjih deželnih kmetijskih šolah in sicer v slovenskem in italijanskem oddelku. Slovenskega oddelka se udeležuje 22, italijanskega pa 20 učiteljev. Kmetijske strokovne predmete poučujejo ravnatelj Štrekelj, adjunkt Matija Kosmač, adjunkt Ant. Podgornik, c. kr. gozdni uradnik Rustja. Zadrugišstvo poučuje vodja Premrou.

Kako laže „Soča“? „Soča“ farba uže v glavi naročnike. Pravi, da dobe naročniki ob koncu leta kot brezplačno prilogo „Kažipot po Goriško-Gradišanskem“. Letos smo že skoraj v avgustu, a obljubljenega „Kažipota“ le ni še. Ako uže na čelu lista farba naročnike, kaj more biti pa šele v listu. Čujte, kako debelo se je zlagala pred nekaj dnevi. Pred tednom je pisala, da je v kmetijskem tečaju za učitelje, ki se vrši sedaj v Gorici 40 Slovencev in 42 Lahov, potem pa je hudobno dostavila: Vedno nekaj več za Lahe. Minuli četrtek pa je to raco popravila v toliko, da je rekla, da je slovenskih učiteljev 20, laških pa 22. — Farbarica se je obakrat zlagala, kajti učiteljev, ki obiskujejo kmetijski tečaj je vseh skupaj 42. Od teh je Slovencev 22, Lahov pa 20. Popravi pa le ne farbarije. Saj ni treba. Saj je vendar za to „Soča“ tukaj, da farba svet. Saj farba uže v uvodu. Vi, ki drago plačujete „Sočine“ farbarije, pojdite v uredništvo in zahtevajte „Kažipot“ za l. 1910, kakor ga obljublja v glavi! Gola farbarija. Na prvi strani farba s „Kažipotom“, na zadnji pa z „Narodnim podjetjem“. Namesto „Tovarna mila“, bi bolj pristojalo „Tovarna farbarija“.

Občni zbor slov. „Alojzijevešča“ bode v četrtek, 4. avgusta t. l. ob 2½ popoldne v učilnici zavoda ulica Pontelso 7 s sledečim dnevnim redom: 1. Pozdrav predsednika; 2. Poročilo voditelja o uspehih gojencev v II. semestru 1909-10; 3. Poročilo blagajnika; 4. Slučajnosti. Vsi udje so naprošeni, da se udeleže občnega zbora.

Predsedništvo.

Za slovensko zasebno gimnazijo je starešinstvo v Kanalu sklenilo, kakor smo že zadnjič objavili, da prispeva občina s 300 K za leto in potem vsako leto s 100 K, dokler se gimnazija ne podrži.

Starešinstvo v Rihemberku je dne 17. t. m. sklenilo podariti za slov. zas. gimnazijo v Gorici za leto 200 K, kateri znesek je kuratorij že prejel.

Občina Anhovo je sklenila prispevati 100 K na leto v isto svrhu. Rodoljubne občine, posnemajte jih!

Glavna zaloga tobaka v Gorici se podeli potom javnega pogajanja.

Ponudbe se morajo spisati na predpisani tiskovini in vložiti zapečateni pri c. kr. finančnem nadzorništvu v Gorici najpozneje do 1. septembra 1910 predpoldnem do 10. ure.

Varščina, katera se ima položiti pri c. kr. davčnem uradu v Gorici, znaša 5150 kron.

Tozadevna pojasnila izdaja c. kr. finančno nadzorništvo.

Pomnožitev policijske straže. — S 1. avgustom t. l. se število tukajšnjih državnih policistov pomnoži za 22 mož. Z istim dnem se nastane tudi okrožni nadzornik (Revierinspektor).

To se zgodi zaradi tega, ker je bilo dosedanje število policistov vsled razvoja mesta v zadnjih letih nezadostno in je tudi okrajno glavarstvo opetovano opozorilo namestništvo na ta nedostatek.

Odprti lekarni. — Od 31. t. m. do 7. avgusta bodeta odprti ob nedeljah in praznikih popoldan in bodeta imeli ponočno službo lekarni: Pontoni-Liberi.

Zrakoplovca inženerja Heim in Zaplatnik sta svoja letalna stroja prepeljala z Velikih Roj v Gradež, kjer mislita tamkaj delati letalne poskuse. Na Velikih Rojah je ostal le še Rusjanov letalni stroj.

Cesarske vojaške vaje odpovedane. — Korespondenčni biro naznanja, da se letos cesarske vojaške vaje ne bodo vršile, ker se širi v X. vojnem zboru smrkvina pri konjih.

Nova proga Sv. Lucija-Tolmin-Ljubljana. C. kr. železniško ministerstvo je z razpisom z dne 24. junija t. l., št. 60.310/09 ukazalo izvršiti trasno revizijo v zvezi s postajno komisijo glede splošnega projekta za železnično zvezo od Ljubljane (državni kolodvor) čez Idrijo k Sv. Luciji-Tolmin:

Vsled tega je določeno uradno poslovanje o delnih na Primorskem ležečih progah od postaje Sv. Lucija-Tolmin do primorsko-kranjske deželne meje na dan 5. avg. 1910 in na naslednje dni in sicer v neposrednem stiku z uradnim poslovanjem na Kranjskem.

Komisija se snide dne 5. avgusta t. l. ob 10. uri dopoldne na kolodvoru v Sv. Luciji Tolmin.

Načrti za projekt so pri ces. kr. okrajnem glavarstvu v Tolminu že razgrnjeni na vpogled, kar je navedeno okrajno glavarstvo že razglasilo, kakor je treba.

O tem se obveščajo udeleženci s pristavkom, da jim je dano na svobodno voljo priti h komisiji in v kolikor to že niso storili poprej, glede železnične smeri in nameranih postaj, kakor tudi glede koristi in morebiti pridobljenja pravic obstoječih transportnih naprav ustno ali pismeno vložiti svoje ugovore in opomine.

Pozor! Zavarovalnice povišujejo zavarovalnino. — Razne zavarovalnice proti požaru obračajo v zadnjem času posebno pozornost slovenskemu ozemlju, — a poleg dela, ki obstoji večinoma v tem, da psujejo domačo zavarovalnico, da love posestnike na razne načine v skrbno nastavljene mreže, si hočejo pomagati tudi s tem, da povišujejo zavarovalnino in pošiljajo zavarovancem nove police z zvišeno ceno. — Posestnik, kateri si ne ogleda svoje police, jo sprejme in vjet je za novo dobo! — Prva skrb posestnika bodi toraj, da se pouči iz nove police o ceni, in ako zapazi povišanje zavarovalnine naj „ta k o j“ vrne polico, — kajti nikdo ne more siliti zavarovanca, da bi plačal večji znesek kakor se je pogodil, taka polica je neveljavna. — Osobito „Slavija“ je krenila na to pot — torej pozor!

Pozor okoljani! — Po naši okolici se klati nek agent ter na vse pretege usiljuje našemu ljudstvu razno ma-

nufakturno blago. Ta agent je najbrže poljski žid, Dobinski, in zna z židovsko prefriganostjo tako omamiti naše ljudstvo, da slepo kupuje blago.

Včeraj se je pojavil v Solkanu in veliko število ženic mu je sedlo na lim. Daja tudi na obroke. Blago pa je tako, da bi se je za polovično ceno, kakor je on prodaja, dobilo v Gorici v vsaki manufakturni trgovini. — Opozarjamo posebno slavna županstva na take tiče, kajti taka kupčija (prodajanje blaga po hišah) je po zakonu z dne 25. febr. 1902 strogo prepovedana. Orožniki bi morali take ljudi preganjati. V korist našega ljudstva to zahteva. Čuli smo uže mnogo pritožb o takih agentih, ki so našmirali tega in onega tudi inteligentnega moža v naši okolici. Pozor torej!

Konj je brenil 8-letnega Karola Semolič iz Zamelj pri Devinu tako močno, da mu je odneslo desno peto. Reveža so prepeljali v tukajšnjo bolnišnico.

Zborovanje primorskega kat. nar. dijaštva pri Sv. Ivanu v Trstu. V soboto, dne 6. avgusta, se bo vršilo pri Sv. Ivanu v Trstu v novi dvorani Kršč. soc. zveze zborovanje kat. narodnega primorskega dijaštva, združeno z občinim zborom „Pododbora Slov. dijaške zveze“ in z ustanovitvijo podružnice. Vspored: Ob 9h predpoldne: Skupna sveta maša. Ob 10h predpoldne: Razvoj kat. nar. ideje in naše dijaštvo. Poroča stud. iur. Vekoslav Vrtovec. Ob 2h popoldne: 1. Naše narodno obrambno delo. Poroča stud. iur. Josip Godnič. 2. Občni zbor „Pododbora S. D. Z. za Primorje“ in ustanovitev podružnice. 3. Slučajnosti. Ob 8h zvečer: Prijateljski sestanek. V nedeljo, dne 7. avgusta, ogledovanje Trsta in popoldne veselica pri Sv. Ivanu na čast kat. nar. dijaštva.

Goričani, Tržačani! Pridite vsi ta dan v Trst, v oni Trst, katerega so nasprotniki proglasili kot svobodomiselnostno trdnjavo. Pokažimo, kako mogočna je življenska sila v naših vrstah, kako močan idealizem naših src, kako velik naš življenski cilj v smislu našega gesla „Z Bogom za narod!“ Kat. nar. dijaki in prijatelji našega dijaštva so vsi najiskrenejše vabljeni!

Da moremo vse potrebno urediti glede stanovanja, naj javi vsak tovariš svojo udeležbo na naslov: Vekoslav Vrtovec, stud. iur. Vel. Žablje, p. Sv. Križ-Cesta (Goriško).

Oblastveno dovoljeno pisarno za spisovanje izvensodnih pisem, posebno v vseh davčnih in pristojbinskih zadevah je otvoril v Gorici v ulici Mattioli št. 13 blizu senenskega trga g. Rud. Sigl, c. kr. davkar v pok. Opozarjamo na njegov inserat v današnji številki „Gorice“.

Teoretičen in praktičen pouk v streljanju na srednjih šolah v Avstriji. — Oficijozni list „Bohemia“ piše, da se že s prihodnjim šolskim letom uvede na naših srednjih šolah teoretični in praktični pouk v streljanju. Ta pouk ne bode obvezen in se ga bodo udeležili na gimnazijah sedmo- in osmošolci, na realkah pa učenci VI. in VII. razreda.

Priprave kakor puške in streljivo preskrbi uprava domobranskih pešpolkov. Podučevali bodo častniki.

Podraženje dalmatinskega vina. — Vsled slabega stanja vinogradov v Dalmaciji so cene dalmatinskega vina poskočile od 14 na 28 K od hl.

Drobfinice.

Povodnji v Bukovini in na Oger-skem. — Radi neprestanih nalivov v

V manufakturni trgovini TEOD. HRIBAR prej „Krojaška zadruga“

se vdobi najboljše platno in bombaževino za perilo.

zadnjih dneh so vse reke močno narasle. Mnogo vasi in krajev je popolnoma ali deloma pod vodo. Promet je povsod oviran. Proizvoda škoda je naravnost velikanska. — V komitatu Szolnok na Ogorskem je vsled zadnjega neurja nastopila velika povodenj, ki je prouzročila ogromno škodo in zahtevala tudi nekaj človeških žrtev. Po dose-
danjih poročilih je vtonilo 25 oseb.

Ženin in nevesta utonila. — Iz Zemuna poročajo: Učitelj Andrej Curinac, njegova nevesta in še par drugih znancev so napravili izlet po Donavi. Med vožnjo se je čoln prevrnil. Ženin in nevesta sta izginila v valovih. Ostali so se rešili.

Književnost.

„Otrok“. — Nasveti pametne domače vzgoje ob preprostih razmerah. Po nemškem izvirniku priredil Magister. Natisnil in naložil Ant. Slatnar v Kamniku 1910. Cena: 1 izvod 20 vin., 10 izvodov 180 K, 100 izvodov 16 K. To knjigo toplo priporočamo vsem starišem, ki jim je telesna in duševna vzgoja otrok pri srcu.

POSILANJE

V odgovor na članek v „Corriere Friulano“ z dne 7. t. m. s katerim se zaganja v me, da se v moji gostilni kriči in razsaja cele noči, tako da so vsi sosedje nadlegovani, da ne morejo počivati po noči, naznanjam, da so ta članek objavile osebe, katere niso v nikakoli bližini mojih prostorov in so to storile iz zgolj zavisti in škodoželjnosti. Napravili so tudi pritožbo na magistrat in nabrali v to več podpisov. Ker pa niso mogli dobiti podpisov onih družin, katere so v direktni zvezi z mojimi prostori, storili so celo otrokom podpisati, da so izkazali neko število. Dokažem pa s podpisi onih družin, katere so v bližini, da je vse to samo obrekovanje, ker te družine, kojih člani so ugledne osebe, potrjujejo, da niso bile še nikdar dosejane nadlegovane. Glavni agitator in nabiratelj teh otroških podpisov je bil nek mestni gošec po imenu Augusto Louvier stanujoč Via Ascoli št. 27.

Svetujem tem gospodom, da pustijo mene in moje goste s takim lažnjivim pisarenjem popolnoma na miru, sicer se pogledamo kako drugače.

Sledi 24 podpisov.

Josip Gorjanc,
krčmar na Kornu.

*) Za vsebino pod tem naslovom je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor zahteva tiskovni zakon.

„Kmetijsko delavska gospodarska zadruga“ v Dobravljah na Goriškem

ima v kletih zadrugnih kmetov v Dobravljah, Skriljah, Kamnjah, Brjah, Šmarjah in drugih vasi veliko množino izbornega vipavskega vina. Priporočamo se cenj. gostilničarjem in drugim konsumentom. Dobi se od 56 lit. naprej po jako zmernih cenah. Odbor.

Svoji k svojim!

Podpisani slovenski brivec v **Gorici Gospodska ulica št. 1** se priporoča sl. slovenskemu občinstvu iz mesta in z dežele za obilen obisk. Postrežba točna in strogo snažna. Brije in striže tudi na mesečno odplačevanje. Na zahtevo brije in striže na domu. V zalogi ima razne toaletne potrebščine po zmerni ceni. Prevzema vsa lašničarska dela ter kupuje ženske lase po 12 K in naprej kilogram.

Franc Novak,
Gospodska ulica, št. 1.

Rojaki! Spominjajte se ob vsaki priliki „Šolskega Doma“.

Prva in edina slovenska kleparska delavnica v Gorici, ul. sv. Ivana št. 11.

se toplo priporoča za vsa stavbena in galanterijska dela za cerkve in stolpe, katere napravi po načrtu

Josip Patek,

naslednik Karola Čufer

priporoča se tudi vsem gg. odjemalcem, posebno pa kmetovalcem. V zalogi ima: mehe za žveplanje, zadnji sistem škropilnic za vitrijol, polivalnike za vrte in patentirane ventilatorje za dimnike i. t. d. oprave se izvršujejo točno in po najnižji ceni.

Velika zaloga dvo-koles od K 30-300; šival. strojev od K 30-250; gramofonov od K 15-1500;

plošče od K 1-4; vsakovrstnih kmetijskih strojev, orkestrionov i. t. d. Mehanična delavnica pri

BATJEL-U

GORICA, Stalna ulica 3-4.

Prodaja tudi na mesečne obroke. Novi slovenski ceniki in lepaki za gostilne, kavarne i. t. d. se pošiljajo na zahtevo poštne prosto. Najnovejša acetilen svetilke za gostilničarje in društva od 8 kron naprej.

Jakob Miklus

mizar in lesni trgovec

v Podgori

na voglu železniškega mosta
(na cesti, ki pelje proti Gradiški)

Trguje tudi z opeko, ima veliko zalogo vsakovrstnega trdega in mehkega lesa domačega in tujega, veliko zalogo pohištva, vinskih posod, stiskalnic itd.

Vabilo

k

VI. rednemu občnemu zboru

„Goriške zveze gospodarskih zadrug in društev.

registrovane zadruge z omejeno zavezo“,

ki se bo vršil

v četrtek dne 11. avgusta 1910 ob 10½ uri predpoludne

Dnevni red:

1. Poročilo o zvezinem poslovanju za 6. upravno leto 1909.
2. Potrjenje računskega sklepa za l. 1909.
3. Določitev obresti od opravičnih deležev in sklepanje o porabi čistega dobička.
4. Določitev merila, po katerem naj se določi upravni prispevek zadrugam, ki niso posojilnice.
5. Sprememba zadrugnih pravil.
6. Dopolnilna volitev dveh udov načelstva in volitev nadzorstva.
7. Slučajnosti.

NAČELSTVO

Anton Bavcar.

NAZNANILO.

Vljudno naznanjam, da sem otvoril prvo in edino, oblastveno dovoljeno

pisarno za spisovanje izvansodnih vlog in pisem

posebno v vseh davčnih in pristojbinskih zadevah

kakor: napovedi, prošnje, pritožbe in rekurze. Dajem nasvete in informacije, zračunam in preskrbim kolekovanje knjig za trgovce in obrtnike itd. — Reševanje hitro in točno. — Prevzamem tudi zavarovalna, ter razna druga zastopstva in oskrbovanje hiš. — Pisarna se nahaja: **V Gorici, ulica Mattioli št. 13** v pritličju (blizu senskega trga) in posluje: Ob delavnikih od 8—1 opoldne in od 2—5 popoldne, o nedeljah in praznikih od 9—11 dopoldne. — Priporočam se, z odličnim spoštovanjem

RUD. SIGL,

c. kr. davkar v p.

10 kron na dan zasluži vsakdo na prav lahek način. Pošljite na dopisnici svoj naslov na firmo: **Jakob König, Dunaj VII.3-Poštni urad 63.**

Delavnica cerkvenih posod in cerkvenega orodja

Fr. Leban Gorica,

Magistratna ulica št. 5.

Priporoča preč. duhovščini svojo delavnico cerkvenega orodja in cerkvenih posod, svečnikov itd., vsakovrstnih kovin v vsakem slogu po najnižjih cenah. Popravlja in prenavlja stare reči.

— Blago se razpošilja franko. —

RAKI živi se dobijo v Komelovi gostilni na Ajševici. Na željo odjemalcev se pošiljajo tudi na dom.

Skrb za lepoto je v vročih dneh Po-sebno važna.

Corsini - jeva voda

! „Eau de Florence“ !

se izkaže tudi tu kot univerzalno sredstvo za toaleto. Obenem z olepšanjem kože vpliva pri največji vročini jako ugodno na človeški organizem, odstrani in zabavljuje pot in snazi potne luknjice. Raba je jako preprosta. Par kapljic se zlije na ruto in se s tem koža namaže. Prav prijetno je to sredstvo tudi kot primes k vodi s katero se peremo ali v kateri se kopljemo. Dobiva se povsodi.

Ne kupujte cerkvene oprave

dokler se niste prepričali o kakovosti mašnih plaščev, pluvijalov, dalmatik, zastav, bander, nebes (baldačinov), kovinskih izdelkov in cerkvenega perila pri prvi slowanckí tovarni cerkvene oprave in zastav

Jožef Neškudla, Olomuc.

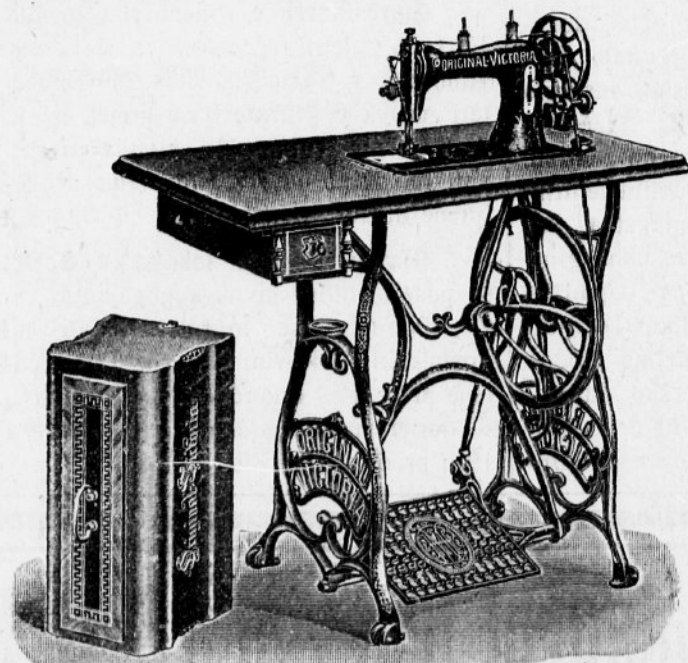
Pošiljatve na izbero, stroškovni proračuni in ceniki brezplačno. Cene so radi cenih delavnih moči na deželi in radi velike prodaje za 25% nižje, kakor druga konkurenčna podjetja.

Posebne delavnice za cerkveno opravo, zavezenje in za cerkvena umetna dela.

Nimam v založbi tržnega blaga, kakoršno druge tvrdke na vabljev način ponujajo.

Cenj. dame in gospodje --- pozor!

Imate že šivalni stroj? Ako ga nimate, omislite si najnovejšo marko „Original-Viktoria“ in najboljšega izdelka. Po dolgoletnih skušnjah sva prišla do prepričanja, pa ostane „Original“ vedno le najboljši.

Original Victoria stroj delajo še po 10 letni uporabi brezšumno.

Original Victoria stroj so neprekosljivi za domačo rabo in obrtne namene.

Original Victoria stroj so najpripravnejši za umetno vezenje (rek amiranje). Tvrdba stavi na razpolago strankam učiteljico, ki poučuje brezplačno.

Original Victoria stroj so najboljši izdelki vseh dosedaj obstoječih tovarov.

Za vsak stroj jamčiva 10 let.

Nikdo naj ne zamudi priliko ogledat si pred nakupom „Original-Viktoria“ stroje.

Edina zaloga „Original-Viktoria“ strojev in drugih šivalnih strojev, dvokoles „Puch“ orožja, municije in vseh lovskih priprav pri tvrdki

Kerševani & Čuk -- Gorica

Stolni trg (Piazza Duomo) št. 9

Tiska „Narodna Tiskarna“ (odgov. L. Lukežič.)

